

(Kjær) httrede, at en Krig dog ikke kom saa hurtig paa, at der jo nok maatte være Tid til at opriste Get og Andet hos Hærens Mandskab. Jeg skal dog henlede hans Opmærksomhed paa, at de to sidste Krige — som vi jo dog nærmest maae have Tanken henvendt paa — ere komne saaledes bag paa os, at vi i den første af dem ikke havde mere end Trebidelen af Mandstabet paa Venene, da vi vare i Slag, og at i den sidste Krig heller ikke Hæren paa nogen Maade fuldstændig var tilstede, da vi kæmpede de første Smaabatailler. Jeg troer derfor, at det vilde være meget urigtigt, om man vilde stille Forhaabninger til, at en Krig skulde melde sig flere Maanedes forud, og at der da vilde være tilstrækkelig Tid til at uddanne Soldater.

Berg: Den ærede sidste Taler udtalte, at han fandt det uforsvarligt at stemme imod, hvad en foregaaende Krigsminister issor vilde gaae ind paa; men naar finder han det uforsvarligt at gaae ind paa det Samme. Det forekommer mig, at det Uforsvarlige, som det ærede Medlem holder frem for os, bestaaer altsaa egentlig kun deri, at det er uforsvarligt at gaae imod, hvad vedkommende Krigsminister ønsker; thi issor var det urimeligt at modsætte sig, hvad den daværende Krigsminister gif ind paa, skjøndt jeg ikke skal nægte, at, naar der er Noget, som staaer for mig som uforsvarligt, bliver jeg endnu mere betænkelig ved at gaae ind derpaa, naar den, der skal gjennemføre det, vil gaae ind derpaa. Altsaa, jeg sætter mig til langt større Modstand mod det Uforsvarlige, naar Ministeren vil tage imod det, end naar han ikke vil tage imod det. Den ærede Minister udtalte sig om, at hans Forslag angaaende Uddannelsesstiden laa imellem alle de forskjellige Forslag, der være fremkomne, og at der altsaa aldeles Intet præjudiceredes ved at vedtage hans Forslag. Jeg skulde vistnok tage meget fejl, om ikke den høitærede Minister har haft en vis Tanke med, hvad han har foreslaaet i sit Budget, og ogsaa med, hvad han har foreslaaet i sin Hærorganisationsplan. Hvis disse to Ting ikke falde sammen — jeg kan rigtignok ikke see rettere, end at de paa det Nærmeste maae falde sammen —, saa maa det være een

af Delene, som Ministeren ikke holder saa stærkt paa. Han maa enten kun midlertidigt holde stærkt paa det Ene og saa endelig paa det Andet, eller omvendt. Jeg nærer derfor det Haab, at den ærede Minister dog ikke bestemt vil modsætte sig, hvis det skulde komme dertil, en Nedsættelse i Tjenestetiden, idet han selv erkjender, at han ikke er ganske paa det Nene med sig selv om dette Spørgsmaal, da han har to Forslag, der ikke i den Forstand kunne falde sammen, at de kunne betragtes som hans endelige Bestemmelse. Den ærede Minister udtalte, at det var vanskeligt at komme paa det Nene med, hvad der er bestemt angaaende Ingeniørtropperne. Jeg skal i saa Henseende give den ærede Krigsminister, jeg havde nær sagt, en Oplysning, og det er, at det Vanskelige har for en stor Deel berøvet derpaa, at en Krigsbestyrelse — ikke den nuværende, men en tidligere — er gaaet fra sin egen Plan. Hvis Krigsbestyrelsen tidligere havde fastholdt, hvad den selv foreslog, og hvad Rigsraadet vedtog, troer jeg, at der havde nu været en noget større Klarhed i dette Punkt; men det gif Krigsbestyrelsen ganske fra.

Det ærede Medlem for Odense (Ernst) udtalte, saavidt jeg opfattede det, at det kunde lade sig gjøre under sidste Krig at uddanne en Mand til at kæmpe for Fædrelandets Forsvar i to Maanedes, fordi man da lagde Vægt paa, at han kun skulde uddannes til Fædrelandets Forsvar. Hvis dette er en rigtig Opfattelse fra min Side, saa have vi her en Saglyndigs Vidnesbyrd at kunne paaberaabe os for, at Uddannelsesstiden vil betydeligt kunne nedsættes, naar alt Overflødigt kastes overbord. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 9 skal jeg tillade mig at udtale, at jeg sætter Afstemningen derover saaledes i Forbindelse med, hvad der er foreslaaet i Udkastet til Hærorganisationsplanen, at, dersom Thinget gaaer hen og stemmer imod Forslaget, betragter jeg det som en Afstemning for, at man ikke vil have nogen Forandring i det Forslag, som i saa Henseende er stillet af Krigsministeren; og saa betragter jeg det saaledes, at ethvert Medlem, der i Udvalget er i Overensstemmelse med Thinget, maa fastholde, hvad der af Krigsministeren er foreslaaet. Gaaer Thinget derimod hen og